

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْأَذْكُورُ مِنْ حَمْدِهِ

گروه مهندسی علوم خاک

پایاننامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد مهندسی علوم خاک

تأثیر فعالیت گرمای خاکی بر برخی شاخصهای بیولوژیکی کیفیت خاک

استاد راهنما:

دکتر میر حسن رسولی صدقیانی

پژوهش و نگارش:

سارا اجلالی

بهمن ماه ۱۳۹۲

حق چاپ برای دانشگاه ارومیه محفوظ است

این پیمان نامه را در کمال افتخار و اشتان تقدیم می‌نماییم به:

پدر و مادر عزیزم
که در سختی‌ها و دشواری‌های زندگی همواره یاوری دلسوز و فداکار
و پشتیبانی محکم و مطمئن برایم بوده‌اند.

همسر مهربانم

به پاس قدر دانی از قلبی آکنده از عشق و معرفت که محیطی سرشار از سلامت و امنیت و آرامش
و آسایش برای من فراهم آورده است.

تقدیر و مشکر

در ابتداء خداوند را پس که نقش علم برقد قدراندیشام کشید و چشم سار زلال دانش و معرفت را ارزان نیام داشته و باران رحمت یید ریغش
به کویر زندگیم طراوت و شادابی بخشیده است.

به مصدق (من لم یشکر الخلوت لم یشکر اخلاق) بسی شایسته است از استاد ا Rahmani فرهنخ و فرزانه هام جناب آقا کی دکتر میر حسن رسولی
صد قیانی که تاکر امتی همچون خورشید، سر زمین دلم را روشنی بخشید و گلش سرای علم و دانش را با راهنمایی کار ساز و سازنده بارور ساخت؛ تقدیر
و مشکر میناییم.

از استاد بزرگوارم جناب آقا کی دکتر عباس صمدی (داور داخلی) و جناب آقا کی دکتر حسین عسکرزاده (داور خارجی) به پاس قبول
زحمت داوری و مطالعه تئیین پایان نامه و ارائه پیشنهادات و راهنمایی های ارزشمند شان خاضعان پاسکنذارم.

از جناب آقا کی دکتر محسن بیرین که در طی این مدت همواره برای من الگوی اخلاق و پیشگار بودند و صبورانه در تمام مرافق کار مرا یاری و
راهنمایی فرمودند پاسکنذارم.

با پاس بی دین خدمت خانم هندس فرزانه هوشیار که مرا صیانت و مشفغانه یاری دادند.
و با مشکر خالصانه خدمت همه دوستان از جمله: خانم هما هندس المیرا شهنازی، زهرا نزیهانی، زهرا اشکنیو، صبری کریمی، فاطمه شیخلو، نادرادی،
راضیه ابراهیمی، و تمام دوستان دیگر که به نوعی مراد انجام رساندن این امر مهم یاری داده اند.

سارا اجلالی

چکیده

کرم‌های خاکی مهمترین جز فون خاک می‌باشند و نقش مهمی بر ویژگی‌های فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی خاک دارند. به منظور بررسی تأثیر کرم‌های خاکی بر خصوصیات شیمیایی، بیولوژیکی و شاخص‌های رشد گیاه آزمایشی به صورت فاکتوریل و در قالب طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار تحت شرایط کنترل شده گلخانه‌ای اجرا گردید. فاکتور اول شامل حضور یا عدم حضور کرم‌های خاکی (*Eisenia foetida*), فاکتور دوم شامل مواد آلی مختلف (شاهد، کمپوست ضایعات هرس سیب و انگور، کاه و کلش گندم، ضایعات عرقیات گیاهی و هرس درختان سیب و انگور) و فاکتور سوم شامل حضور یا عدم حضور گیاه ذرت بود. در پایان دوره رشد، برخی شاخصهای میکروبی خاک، خصوصیات شیمیایی و شاخص‌های رشد گیاه اندازه‌گیری شدند. نتایج نشان داد که کاربرد مواد آلی و کرم‌خاکی هر یک به تنها یابعث تغییرات معنی‌دار در خصوصیات شیمیایی و شاخص‌های بیولوژیکی گردید. تنفس برانگیخته (SIR) و تنفس پایه (BR) در تیمار کاه و کلش گندم (WS) بالاترین مقدار (به ترتیب $162/8.0\text{ mg CO}_2\text{-C kg}^{-1}\text{ day}^{-1}$ و $121/7.0\text{ mg CO}_2\text{-C kg}^{-1}\text{ day}^{-1}$) (Cont) نشان دادند. همچنین مقدار کربن بیومس میکروبی (MBC)، آمونیوم و نیترات در تیمار کمپوست ضایعات هرس (PWC) به ترتیب $1/7$ ، $1/7$ و $3/3$ برابر تیمار بدون مواد آلی (Cont) بود. مصرف مواد آلی همراه با تلقیح کرم‌خاکی نتایج مطلوب‌تری به همراه داشت، بطوری که تلقیح کرم‌خاکی با مواد آلی شاخص‌های بیولوژیکی از جمله MBN، SIR و BR را بترتیب 8 ، 12 و 60 درصد و خصوصیات شیمیایی از جمله NH_4^+ و NO_3^- را بترتیب 32 و 49 درصد افزایش داد. همچنین نتایج تأثیر کرم‌های خاکی وزن خشک ریشه و اندام هوایی گیاه را خشک ریشه و اندام هوایی گیاه نشان داد که حضور کرم‌های خاکی وزن خشک ریشه و اندام هوایی گیاه را بترتیب 30 و 34 درصد نسبت به شرایط بدون حضور کرم‌های خاکی افزایش داد.

کلمات کلیدی: کرم‌خاکی، شاخص‌های بیولوژیکی، کیفیت خاک.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
	فصل اول: مقدمه و هدف
۲	۱ + - مقدمه
	فصل دوم: کلیات و بررسی منابع
۶	۲-۱- تعریف کیفیت خاک
۶	۲-۱-۱- ویژگی شاخص‌های کیفیت خاک
۷	۲-۲- کرم‌خاکی
۷	۲-۲-۱- اکولوژی کرم‌های خاکی
۷	۲-۲-۲- کرم‌خاکی اپیزئیک
۸	۲-۲-۳- کرم‌خاکی اندوزئیک
۸	۲-۲-۴- تغذیه کرم‌خاکی
۹	۲-۲-۵- تاثیر موادآلی بر فعالیت کرم‌های خاکی
۱۱	۲-۲-۶- تأثیر فعالیت کرم‌های خاکی بر ویژگی‌های بیولوژیکی خاک
۱۱	۲-۲-۷- جمعیت میکروبی
۱۲	۲-۲-۸- تنفس میکروبی
۱۳	۲-۲-۹- کربن بیومس میکروبی خاک (MBC)

۱۴.....	تنفس ناشی از سوبسترا (SIR)۲-۲-۴-۴-۴
۱۴.....	ضریب متابولیکی (qCO_2)۲-۲-۴-۵-۵
۱۵.....	فعالیت آنزیمها۲-۲-۶-۴-۶
۱۶.....	تأثیر فعالیت کرم‌های خاکی بر خصوصیات فیزیکی خاک۲-۲-۵-۵
۱۷.....	تأثیر فعالیت‌های کرم‌های خاکی بر خصوصیات شیمیایی خاک۲-۲-۶-۶
۱۷.....	آمونیوم و نیترات۲-۲-۶-۱-۱
۱۸.....	تأثیر فعالیت کرم‌های خاکی بر رشد گیاهان۲-۲-۷-۷
۲۰	برهم کنش متقابل کرم‌های خاکی با میکرووارگانیسم‌ها۲-۲-۸-۸
۲۰.....	تأثیر فعالیت کرم‌های خاکی بر روی حاصلخیزی خاک۲-۲-۹-۹
۲۱.....	نقش کرم‌های خاکی و ورمی کمپوست حاصل از آن۲-۲-۱۰-۱۰

فصل سوم: مواد و روشها

۲۴.....	نمونه برداری خاک۳-۱-۱
۲۴.....	اعمال تیمارها، کشت گیاهان و نگهداری آنها در گلخانه۳-۲-۲
۲۵.....	برداشت گیاهان و آماده سازی نمونه‌های خاک و گیاه۳-۳-۳
۲۵	اندازه‌گیری برخی ویژگیهای فیزیکوشیمیایی خاک۳-۴-۴
۲۵	بافت خاک۳-۴-۴-۱-۱
۲۶.....	pH خاک۳-۴-۲-۲

۲۶.....	۳-۴-۳- هدایت الکتریکی
۲۶.....	۳-۴-۴- کربن آلی (OC).
۲۷.....	۳-۴-۵- کربنات کلسیم معادل (CCE)
۲۷.....	۳-۴-۶- ازت کل (%) N
۲۸.....	۳-۴-۷- نیتروژن معدنی خاک (نیترات و آمونیوم)
۲۹	۳-۴-۵- شاخصهای بیولوژیکی
۲۹	۳-۵-۱- جمعیت میکروبی
۲۹	۳-۵-۲- تنفس میکروبی پایه
۳۰	۳-۹-۳- تنفس برانگیخته (SIR)
۳۰	۳-۹-۴- کربن زیستتوده میکروبی (MBC)
۳۱.....	۳-۹-۵- نیتروژن بیومس میکروبی (MBN)
۳۱.....	۳-۱۰- تجزیه واریانس و مقایسات میانگین دادهها

فصل چهارم: بحث و نتایج

۴-۱- ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک و موادآلی مورد مطالعه	۴-۳۳.....
۴-۲- بررسی فعالیت کرم‌های خاکی برپرخی شاخصهای بیولوژیکی و خصوصیات شیمیایی خاک	۴-۳۴.....
۴-۲-۱- بررسی فعالیت کرم‌های خاکی بر شاخصهای بیولوژیکی خاک	۴-۳۴.....
۴-۲-۱-۱- تنفس پایه (BR)	۴-۳۴.....
۴-۲-۱-۲- تنفس برانگیخته (SIR)	۴-۳۸.....

۳۹.....	۴-۲-۱-۳- کربن بیومس میکروبی (MBC)
۴۰.....	۴-۲-۱-۴- نیتروژن بیومس میکروبی (MBN)
۴۱.....	۴-۲-۱-۵- جمعیت میکروبی
۴۳.....	۴-۲-۲- بررسی فعالیت کرم‌های خاکی بر خصوصیات شیمیایی خاک
۴۳.....	۴-۲-۲-۱- آمونیوم و نیترات
۴۵.....	۴-۲-۲-۲- نیتروژن کل (OC) و کربن آلی (N)
۴۷.....	۴-۳- شاخصهای رشد گیاه
۴۹.....	۴-۴- نتیجه‌گیری کلی
۴۹.....	۴-۵- پیشنهادها

فصل پنجم:

۵۱	منابع
----------	-------

فهرست جداول

۳۳.....	جدول ۴-۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک مورد آزمایش
۳۳.....	جدول ۴-۲- خصوصیات شیمیایی بقایای آلی مورد استفاده
۳۴.....	جدول ۴-۳- تجزیه واریانس اثر کرم‌خاکی، ماده‌آلی و گیاه و اثرات متقابل آنها بر شاخصهای میکروبی خاک (اعداد آماره F هستند)

جدول ۴-۴- اثرات متقابل کرم خاکی و مواد آلی بر شاخصهای میکروبی خاک ۳۵

جدول ۴-۵- اثر متقابل مواد آلی و گیاه بر شاخصهای بیولوژیکی خاک ۳۶

جدول ۴-۶- اثرات متقابل کرم خاکی و گیاه بر شاخصهای میکروبی ۳۸

جدول ۴-۷- تجزیه واریانس اثر کرم خاکی، ماده آلی و گیاه و اثرات متقابل آنها بر خصوصیات شیمیایی خاک (اعداد آماره F هستند) ۴۳

جدول ۴-۸- اثرات متقابل کرم خاکی و مواد آلی بر خصوصیات شیمیایی خاک ۴۴

جدول ۴-۹- اثرات متقابل گیاه و مواد آلی بر خصوصیات شیمیایی خاک ۴۶

جدول ۴-۱۰- اثرات متقابل گیاه و کرم خاکی بر خصوصیات شیمیایی خاک ۴۷

فهرست شکلها

شکل (۱-۴) مقایسه میانگین تیمارهای مختلف موادآلی بر جمعیت میکروبی ۴۲

شکل (۲-۴) مقایسه میانگین حضور گیاه (ریزوسفر) و عدم حضور گیاه بر جمعیت میکروبی ۴۲

شکل (۳-۴) حضور و عدم حضور کرم خاکی در تیمارهای مختلف مواد آلی بر وزن خشک اندام های هوایی (g/plot) ۴۸

شکل (۴-۴) حضور و عدم حضور کرم خاکی در تیمارهای مختلف مواد آلی بر وزن خشک ریشه (g/plot) ۴۹

فصل اول

مقدمه

امروزه تلاش محققان بر این است که ارتباطی مثبت و تنگاتنگ بین موجودات اکوسیستم‌ها، و حاصلخیزی خاک و رشد گیاه برقرار کنند. بی‌مهرگان خاکزی از قبیل کرم‌خاکی نقش برجسته و مهم در فرآیندهای فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی خاک در انواع اکوسیستم‌های طبیعی و کشاورزی و درنتیجه رشد گیاه ایفا می‌کنند (Boyer و Micellion, ۱۹۹۱). کرم‌های خاکی قادرند به طور مستقیم (از طریق شبکه غذایی) و یا به طور غیر مستقیم (از طریق ساختمان خاک) بر چرخه عناصر غذایی و دینامیک مواد آلی و در نتیجه حاصلخیزی خاک تأثیر بگذارند. کرم‌های خاکی مواد آلی را مصرف و تا حدودی هضم می‌کنند و به طور مستقیم فعالیت میکروبی را تحریک می‌کنند و همچنین از طریق ایجاد ساختمان اسفنجی، شرایط بهتری را برای تجزیه هوایی ایجاد می‌کنند. جایه‌جایی قسمتی از مواد آلی داخل خاکدانه‌های پایدار می‌تواند به طور قابل ملاحظه‌ای دینامیک مواد آلی را تحت تأثیر قرار دهد (Ladd و همکاران, ۱۹۹۳).

حضور کرم‌های خاکی شدیداً حاصلخیزی خاک، زندگی و فعالیت ریزجانداران فعال و همچنین فعالیت آنزیم‌های خاک را می‌تواند تحت تأثیر قرار دهد (Edward Hayne و همکاران, ۲۰۰۴). بنابراین با شناخت عوامل موثر بر رشد و پویائی جمعیت کرم‌های خاکی و بهره‌گیری صحیح از ظرفیت آنها در بهبود شرایط محیط رشد گیاه می‌توان در جهت افزایش حاصلخیزی خاک و همچنین کیفیت و سلامت خاک گام‌های موثری برداشت.

یکی از مهمترین محدودیت خاکهای مناطق خشک و نیمه خشک پایین بودن میزان مواد آلی است (Raiesi, ۲۰۰۶). فعالیت میکروبی و فرآیندهای بیوشیمیایی خاک در مناطق خشک و نیمه خشک اغلب به دلیل پایین بودن سطح ماده آلی با محدودیت کربن روبروست، زیرا مواد آلی خاک منبع غذا و انرژی برای ریزجانداران و همچنین کرم‌های خاکی می‌باشند (Palm و همکاران, ۲۰۰۱). از طرف دیگر کمبود مواد آلی یک فاکتور محدودکننده مهم در تکثیر و فعالیت کرم‌های خاکی به ویژه در خاکهای مناطق خشک و نیمه خشک به شمار می‌آید (Achuthan و همکاران, ۲۰۰۵) بنابراین می‌توان با مدیریت صحیح بقایای گیاهی باعث افزایش کربن آلی خاک، افزایش پایداری خاکدانه‌ها، افزایش زیست فراهمی عناصر غذایی و تشديد فعالیتهای زیستی خاک شود (Palm, Martens؛ ۲۰۰۱؛ ۲۰۰۰). همچنین با مصرف مواد آلی در این خاکها باعث حفظ و افزایش کرم‌های خاکی می‌شود.

از طرف دیگر Suthar (۲۰۰۸) نیز همبستگی بسیار نزدیک بین فراوانی کرم‌خاکی و مقدار کربن آلی خاک در سیستم‌های مدیریت کشاورزی جامع و آلی مشاهده نمود که نشان می‌دهد منبع کربن آلی خاک نقش مهمی در فراوانی و فعالیت کرم‌خاکی دارد. کرم‌های خاکی نقش مهمی در تغییر کیفیت خاک دارند (صالح راستین، ۱۳۷۷). ارزیابی تغییرات کیفیت خاک، معیار معمول برای ارزیابی پایداری طولانی‌مدت اکوسیستم‌ها بشمار می‌آید (Parisi و همکاران، ۱۹۹۷؛ Pimentel و همکاران، ۲۰۰۵). کیفیت خاک یکی از مهمترین عوامل مورد بررسی در ارزیابی مدیریت خاک و پایداری قلمرو زیستی به حساب می‌آید (Doran و همکاران، ۱۹۹۴).

کیفیت خاک را می‌توان توانایی دائم خاک در انجام وظایف خود به عنوان یک سیستم حیاتی زنده در داخل اکوسیستم و تحت بهره برداری‌های متفاوت به ترتیبی که علاوه بر حفظ تولید بیولوژیک، بتواند کیفیت آب و هوا را نیز بهبود بخشیده و همچنین تامین کننده سلامت انسان، گیاه و حیوان باشد. ارزیابی کیفیت خاک با درنظر گرفتن و اندازه گیری برخی از خصوصیات خاک به عنوان شاخص‌های کیفیت خاک صورت می‌پذیرد (Doran و همکاران، ۱۹۹۸). شاخص‌های کیفیت خاک خصوصیات شیمیایی، فیزیکی و ویژگی‌های بیولوژیکی را شامل می‌شود. خصوصیات بیولوژیکی، شاخص‌های بسیار حساس کیفیت خاک هستند که پاسخ قطعی به تغییرات مدیریت اراضی در کوتاه مدت ارائه می‌دهند (Khormali و همکاران، ۲۰۰۹؛ Raiesi، ۲۰۰۷). از جمله شاخص‌های بیولوژیکی کیفیت خاک که مورد ارزیابی قرار می‌گیرند می‌توان به تنفس خاک (معدنی شدن کربن)، میزان کربن و نیتروژن توده زنده‌ی میکروبی، فعالیت آنزیم‌های خاک، شاخص قابل دسترسی به کربن و تعداد کرم‌های خاکی اشاره کرد (Dick، ۱۹۹۴؛ Doran و همکاران، ۱۹۹۴؛ Khormli و همکاران، ۲۰۰۹). کرم‌های خاکی در حین فعالیت در خاک، بسیاری از ریزجاذaran خاک را می‌بلعند و این خود باعث تحریک فعالیت میکروبی خاک و افزایش تنفس در حضور کرم‌های خاکی شود.

با بررسی اجمالی وضعیت کرم‌های خاکی در خاک‌های مناطق خشک و نیمه خشک ایران می‌توان دریافت که این موجودات در اغلب خاک‌های این مناطق نیز یافت می‌شوند ولی به دلایلی همچون عدم رطوبت مناسب خاک در خاک، خشک بودن دائم لایه‌ی سطحی خاک و از همه مهمتر کمبود مواد آلی و بهم خوردنگی بی‌رویه خاک به اعماق پایین‌تر مهاجرت می‌کنند.

بنابراین کرم‌های خاکی می‌توانند یکی از نیروهای محرکه برای ادامه‌ی فعالیت میکروبی خاک و درنتیجه افزایش کیفیت بیولوژیکی و بالطبع فیزیکوشیمیایی خاک باشند (Caravaca و همکاران، ۲۰۰۳). اهداف کلی این پژوهش عبارتند از: ۱) بررسی تأثیر مواد آلی مختلف بر خصوصیات شیمیایی و بیولوژیکی خاک ۲) بررسی کاربرد

همزمان موادآلی و کرم‌های خاکی نوع اپیژئیک بر خصوصیات شیمیایی و بیولوژیکی خاک ریزوسفری و غیر ریزوسفری (۳) بررسی تأثیر حضور کرم‌های خاکی بر رشد گیاه ذرت

فصل دوم

کلیات و بررسی

منابع

۱-۲- تعریف کیفیت خاک

از زمان ظهور کشاورزی، علاقه به خاک و کیفیت زمین به صورت ذاتی وجود داشته است، این علاقه به مفهوم کیفیت خاک و تعیین پاسخ خاک به چگونگی شیوه های مدیریت های مختلف در طول دهه ۱۹۹۰ به سرعت افزایش یافته است (Pierce و Larson، ۱۹۹۱). در پاسخ به افزایش علاقه به این مفهوم، مقالات علمی متعدد و کتابهای زیادی منتشر شده است (به عنوان مثال Karlen و همکاران، ۱۹۹۷؛ Jones و Doran، ۱۹۹۶؛ Karlen و همکاران، ۲۰۰۳). اجماع کلی مفهوم کیفیت خاک تنها به بهره وری خاک محدود نیست، بلکه باید شامل کیفیت محیط زیست نیز باشد (Karlen و همکاران، ۲۰۰۳). حفظ و یا بهبود کیفیت خاک می تواند مزایای اقتصادی در قالب افزایش بهرهوری، استفاده کارآمدتر از مواد مغذی و آفت کشها، در کیفیت آب و هوای کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای ارائه دهد (USDA، ۱۹۹۸).

کیفیت خاک در اوایل دهه ۱۹۹۰ بصورت، ظرفیت خاک برای ایفای نقش تعریف شده است . Larson و Pierce در سال ۱۹۹۱ کیفیت خاک را به صورت خواص فیزیکی، بیولوژیکی و شیمیایی تعریف کردند که (۱) بستری مناسب برای رشد گیاه ارائه می دهد، (۲) جریان آب در محیط زیست را تنظیم می نماید، (۳) به عنوان بافر زیست محیطی در تجزیه و تخریب ترکیبات خطرناک محیط زیست عمل می کنند.

۱-۱-۲- ویژگی شاخص‌های کیفیت خاک

برای ارزیابی کیفیت خاک از خصوصیاتی تحت عنوان شاخص بهره‌گیری می شود. آن دسته از ویژگی‌های قابل اندازه‌گیری خاک که ظرفیت خاک را برای توانمندی تولید محصول تحت تأثیر قرار می دهند شاخص‌های کیفیت خاک نامیده می شوند (Arshad و Martin، ۲۰۰۲). هر شاخص کیفیت خاک باید دارای خصوصیاتی باشد، یعنی الف) مشتمل بر فرآیندهای زیست محیطی، ب) دربرگیرنده خصوصیات فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی خاک، ج) حساس به تغییرات محیطی و مدیریتی باشد د) و قابل اندازه گیری، دسترسی و پردازش‌های کمی باشد (Doran و همکاران، ۱۹۹۶).

۲-۲- کرم‌خاکی

خاک محیط زندگی انواع مختلفی از جانوران است و کرم‌های خاکی بیش از نیمی از وزن جانوران خاک را تشکیل می‌دهند. از لحاظ طبقه‌بندی، کرم‌های خاکی متعلق به شاخه Haplotaxina، راسته Annelida، رده Clitellata و زیر‌رده Oligochaeta هستند (Fayolle و همکاران، ۱۹۹۷). در این شاخه حدود ۱۸۰۰ گونه کرم خاکی متعلق به پنج خانواده وجود دارد. کرم‌های خاکی که در مناطق آمریکای شمالی، اروپا و آسیای غربی یافت می‌شوند، اغلب متعلق به خانواده Lumbricidae هستند. در این خانواده حدود ۲۲۰ گونه کرم‌خاکی وجود دارد. مهمترین کرم‌های خاکی در خانواده Lumbricida متعلق به جنس *Lumbricus* است. جنس دیگر در این خانواده (*Eisenia andrei*) است که گونه‌های مهم این جنس، کرم‌های ببری (*E. foetida*) و کرم‌های ببری قرمز (*Eisenia fetida*) هستند (Buckerfield، ۱۹۹۴).

کرم‌های خاکی همراه با ریزموجودات دیگر خاک و ظایف کلی همچون تجزیه بقایای آلی را بر عهده داشته و در نتیجه در سیستم طبیعت نقش تأمین‌کنندگان مواد غذایی را بر عهده دارند.

۲-۱- اکولوژی کرم‌های خاکی

در کل کرم‌های خاکی از نظر اکولوژیک به سه دسته Endogeic، Epigeic و Anecic تقسیم بندی می‌شوند و همکاران، (۱۹۹۶) Edwards

۲-۱-۱- کرم خاکی اپیژئیک (Epigeic)

کرم‌هایی که در سطح خاک در عمق ۳ الی ۱۰ سانتی‌متری خاک زندگی می‌کنند و از مواد آلی همچون برگ درختان پوسیده یا فضولات تغذیه می‌کنند کرم‌های سطحی‌زی یا اپیژئیک نامیده می‌شوند. این نوع کرم‌ها بسیار فعال بوده و ظرفیت تولید مثل بسیار زیادی در مدت زمان بسیار کوتاهی دارند. اپیژئیک‌ها در تجزیه و خرد کردن بقایای گیاهی تأثیر دارند (Edwards، ۲۰۰۴). کرم‌های کودی یا اپیژئیک معمولاً بر روی سطح مشاهده می‌گردند و به رنگ قهوه‌ای متمایل به قرمز دیده می‌شوند، در تبدیل مواد آلی به کمپوست نقش به سزاوی دارند. این موجودات با تجزیه، معدنی کردن ترکیبات آلی قابلیت جذب عناصر غذایی را افزایش می‌دهند. از این گروه به کرم کمپوست *Eisenia foetida* اشاره کرد.

۲-۱-۲- کرم خاکی اندوزئیک (Endogeic)

این نوع کرمها دارای اندازه کوچک تا متوسط و به رنگ روشن بوده، حرکت اینها کند است در قسمت‌های عمیق خاک و در عمق بیش از ۱۰ الی ۳۰ سانتی متری خاک یافت می‌شوند. و از مواد آلی پروفیل خاک مانند ریشه‌های مرده گیاهان تغذیه می‌نمایند. همچنین از مواد هومیک مخلوط شده با خاک نیز استفاده می‌نمایند. این گروه از کرمها در خاک دالانهای افقی حفر می‌کنند و بدون رنگدانه هستند. از *Apporectoeda caliginosa* از این نوع کرم می‌باشد.

۲-۱-۳- کرم خاکی آنسیک (Anecic)

این نوع کرم‌های خاکی به انواع حفار معروفند. در اندازه‌های درشت و دارای رنگدانه قرمز بوده، سرعت رشد پایین دارند و در خاک دالانهای عمودی حفر می‌کنند و با این عمل خود در بالا آوردن خاک عمقی و پایین بردن بقایای گیاهی از جمله لاشبرگها موثرند. کرم‌های آنسیک قادر به پیشروی در عمق ۶۰ الی ۹۰ سانتی متری از خاک بوده و طی حرکت و جا به جا شدن حفرات تو در تو تشکیل می‌دهند. از این گروه می‌توان به *Lumbricus terrestris* اشاره کرد.

۲-۲-۲- تغذیه کرم‌های خاکی

کرم‌های خاکی را عموماً تحت عنوان ساپروفاژها (خرده ریزخوارها) می‌نامند، این جانداران می‌توانند براساس عادات غذایی‌شان به دو دسته خرده ریز خوار و خاک خوارها تقسیم بندی کردند (Lee و همکاران، ۱۹۸۵). خرده‌ریزخوارها بر روی یا مجاورت سطح خاک تغذیه می‌نمایند و غذای آنها عمدتاً از بقایای برگ‌های گیاهان یا ریشه‌های مرده و دیگر بقایای آلی که در افجهای سطح خاک بوده و از نظر مواد آلی غنی می‌باشند و یا روی سطح فضولات پستانداران یافت می‌شوند می‌باشد. این کرمها به عنوان سازندگان هوموس طبقه بندی می‌شوند و اشکال آنسیک و اپی ژئیک را دربردارند. *Eisenia foetida* و *Perionyx excavates* نمونه‌هایی از انواع کرم‌های خرده‌ریزخوار می‌باشند.

کرم‌های خاک خوار در لایه‌های زیرین و عمیق‌تر خاک رفته و مقادیر بسیاری زیادی از خاک غنی از مواد آلی را می‌بلعند. این نوع کرم‌های خاکی را عموماً تحت عنوان تغذیه‌کنندگان هوموس نام می‌ Nehnd و کرم‌های اندوزئیک جز این دسته می‌باشند. *Octochaetona thurstoni* جز این کرم‌های خاکی می‌باشد.

بطورکلی منبع اصلی غذای این جانداران خاکزی بقایای آلی بدست آمده از گیاهان می‌باشد. با وجود اینکه بقایای گیاهان مرده حجم وسیعی از غذای بلعیده شده توسط کرم‌های خاکی را تشکیل می‌دهد ولی میکروارگانیسم‌های زنده، قارچها، ریزموجودات جانوری و گیاهی و بقایای مرده آنها نیز قسمت عمده‌ای از رژیم غذایی این جانداران را تشکیل می‌دهند (Parle, 1990؛ Pearce, 1963).

با بررسی نتایج تحقیقات متعدد علمی اظهار کردند که کرم‌های خاکی بقایای گیاهی را انتخاب می‌کنند که حاوی نیتروژن بالایی هستند (Edward و همکاران، 1996). برخی کرم‌های خاکی میکروارگانیسم‌های موجود در بستر خود را به عنوان یک منبع غذایی مورد استفاده قرار داده و به طور انتخابی قادر به هضم برخی میکروارگانیسم‌ها می‌باشند (Day و همکاران، 1980؛ Cook و همکاران، 1980).

۲-۳-۲- تأثیر مواد آلی بر فعالیت کرم‌های خاکی

کشاورزی پایدار همواره به کیفیت و مقدار مواد آلی خاک توجه داشته است و بقایای آلی یکی از منابع مهم مواد آلی خاک به شمار می‌روند (مسکر باشی و همکاران، ۱۳۸۳). مواد آلی فاکتور کلیدی در چرخه نیتروژن دارد (Tisdall و همکاران، ۱۹۸۶).

مواد آلی خاک کارکردهای متنوعی از جمله بهبود ظرفیت نگهداری مواد غذایی، ثبات خاکدانه‌ها، ذخیره کربن و ترسیب آن را دارند و تأمین کننده انرژی فعالیت‌های هتروترووفی در خاک هستند (Velasques و Velasques، ۲۰۰۷).

پایین بودن ماده آلی خاک باعث بروز مشکلات فیزیکی، شیمیایی، تغذیه‌ای و به ویژه بیولوژیک در خاک شده که به تدریج کاهش حاصلخیزی و کیفیت آنها را به دنبال دارد، بنابراین یکی از راه‌های صحیح و عملی برای بهبود ماده آلی خاک، مدیریت استفاده صحیح از بقایای گیاهی محصولات کشاورزی است، به گونه‌ای که مدیریت درست این پسماندها باعث افزایش کربن آلی خاک، افزایش ظرفیت تبادل کاتیونی خاک، افزایش زیست فراهمی عناصر غذایی خاک را به دنبال دارد (Bastida و همکاران، ۲۰۰۶؛ Li و همکاران، ۱۹۹۵؛ Ros و Raiesi، ۲۰۰۶؛ Tisdall و همکاران، ۲۰۰۳).

مطالعات نشان داده که با اضافه شدن بقایای گیاهی به خاک میزان تصاعد دی‌اکسید کربن که در واقع نمایانگر فعالیت تنفسی ریز جانداران خاک و در نتیجه تجزیه مواد آلی اضافه شده به خاک می‌باشد، به طور معنی‌دار افزایش پیدا می‌کند (Hadas و همکاران، ۲۰۰۴؛ Martens و همکاران، ۲۰۰۰؛ Trinsoutrot و همکاران، ۲۰۰۰). کاربرد پسماندهای گیاهی در خاک نه تنها ویژگی‌های شیمیایی و بیوشیمیایی خاک را تحت تأثیر قرار می‌دهد،

بلکه روی سرعت تبدیل عناصر غذایی به شکل قابل استفاده برای گیاهان نیز تأثیر می‌گذارد (Michael و Hemkaran، ۲۰۰۰). از طرف دیگر کمبود مواد آلی یک فاکتور محدودکننده مهم در تکثیر و فعالیت کرم‌های خاکی به ویژه در خاکهای مناطق خشک و نیمه خشک به شمار می‌آید (Achuthan و Hemkaran، ۲۰۰۵). بنابراین مصرف مواد آلی در این خاکها باعث حفظ و افزایش کرم‌های خاکی می‌شود. اولین بار در سال ۱۸۸۱، نقش کرم‌های خاکی در تجزیه بقاوی‌آلی خاک‌های سطحی و فرآیند برگردان مواد آلی خاک توسط Darwin پیگیری شد. مواد آلی پایه غذایی برای جامعه کرم‌های خاکی فراهم می‌کند که در تعیین توزیع و فراوانی آنها به طور حیاتی بسیار مهم است و گاهی اوقات مقدار مواد آلی می‌تواند پیش‌بینی کننده خوبی برای فراوانی کرم‌های خاکی باشد (Stefaan و Hemkaran، ۲۰۰۷). نتایج اثر مواد آلی بر تعداد کرم‌های خاکی نشان داد افزودن مواد آلی به خاک بر افزایش تعداد کرم‌های خاکی موثر می‌باشد (Mousavi و Hemkaran، ۱۳۸۸). بسیاری از پژوهشگران اظهار می‌کنند که معمولاً جمعیت کرم‌های خاکی تا زمانی افزایش می‌یابد که غذا یک فاکتور محدودکننده نباشد (Edwards، ۲۰۰۴). کرم‌های خاکی بخشی از چرخه تجزیه مواد آلی در زنجیره غذایی بوده که مقدار زیادی از باقیمانده‌های گیاهی را مصرف می‌کنند، در نتیجه بر ساختمان و پویایی مواد آلی خاک، که از شاخصه‌های مهم کیفیت خاک هستند، اثر می‌گذارد (Garg و Hemkaran، ۲۰۰۵). کرم‌های خاکی ۸۵ تا ۹۵ درصد مواد آلی بلعیده شده را مجدداً به صورت مدفووعات به خاک برمی‌گردانند. آزمایشات نیز نشان داده است تجزیه مواد آلی با حضور کرم‌های خاکی ۱/۵ تا ۱/۶ سریعتر از حالتی است که این جانداران در خاک وجود نداشته باشند. تعداد و انواع کرم‌های خاکی به مواد آلی بستگی دارد و در خاکهای اسیدی و هوموس خام مستقر نمی‌شوند بلکه در خاکهای خنثی (۷/۵-۷)، مواد آلی با C/N پایین، لاشبرگهای با تانن و اسانس کم و جنگلهای پهن برگ بهوفور و بیشتر از کلیه مهره‌داران یافت می‌شوند (حق پرست، ۱۳۷۲). Babel و Hemkaran (۱۹۹۲) در تحقیقات خود نشان دادند که کرم‌خاکی به شدت به خوش‌خوراک بودن مواد غذایی حساس می‌باشد بیشترین فراوانی و بیومس کرم‌خاکی را در جنگلهای پهن برگ آمیخته صنوبر و توسکا (C/N پایین) و کمترین فراوانی را در جنگلهای بلوط به همراه بید (C/N بالا) بیان نمودند. Cortez (۱۹۹۸) در تحقیقات خود به این نتیجه رسید که کرم‌خاکی، لاشبرگی را که دارای نسبت کربن به نیتروژن کمتر می‌باشد، را مورد مصرف قرار می‌دهند. در یک آزمایش گلخانه‌ای مشاهده گردید که کرم‌های خاکی در حضور مواد آلی فعالیت بیوشیمیایی و آنزیمی خاک را تحریک می‌کنند (Nannipieri و Hemkaran، ۱۹۹۰). طی آزمایش‌هایی نشان داده شده که تجزیه مواد آلی با حضور کرم‌های خاکی ۶ تا ۲۰ درصد سریعتر از زمانی بوده است که این جانداران در خاک نباشند (حق پرست تنها، ۱۳۷۱؛ اعزازی، ۱۳۶۰).